

te amtskommune, og som består af 3 medlemmer udpeget henholdsvis af Foreningen af Speciallæger og af det udvalg, der i henhold til sygesikringslovens § 23, stk. 2, er nedsat i hver amtskommune.

Er der i en amtskommune ikke etableret et samarbejdsudvalg, foretages undersøgelsen af amtssamarbejdet.

Hvis det viser sig, at det gennemsnitlige antal ydelser pr. patient i en praksis i et år afviger væsentligt fra gennemsnittet i amtssamarbejdet eller på landsplan, eller hvis der er forhold i lægens behandlingsmønster, der virker påfaldende, skal der foretages en nærmere undersøgelse.

Hvis det viser sig, at forholdene ikke er rimeligt begrundet, behandles sagen i landsamarbejdsudvalget. Landssamarbejdsudvalget kan iværksætte en sanktion over for speciallægen. Det kan ske i form af en advarsel eller misbilligelse. Landssamarbejdsudvalget kan endvidere pålægge speciallægen at tilbagebetale et nærmere fastsat beløb til amtssamarbejdet. Speciallægen kan endvidere pålægges en bod.

I landsoverenskomsten om almen lægegering findes tilsvarende kontrolbestemmelser (§§ 98-99). Efter disse regler skal der foretages en nærmere undersøgelse, f.eks. hvis den gennemsnitlige udgift til lægehjælp pr. sikret hos den pågældende praktiserende læge overstiger den gennemsnitlige udgift pr. patient med 25 pct.

Der vil i denne undersøgelse skulle tages hensyn til bl.a. sammensætningen af den pågældende læges patientkreds, som kan have indflydelse på ydelsesforbruget, f.eks. hvor lægen har mange ældre patienter, som typisk har et væsentlig højere lægeforbrug end yngre.

I givet fald vil der kunne fastsættes højstegrænser for praksisens samlede indtægter.

På tandlægeområdet skal der foretages undersøgelse om årsagen til et afvigende behandlingsmønster, hvis det gennemsnitlige antal ydelser pr. patient i en praksis i et år

afviger fra det gennemsnitlige antal ydelser i samtlige praksiser under ét med mere end 40 pct.

Hvis det afvigende behandlingsmønster ikke findes rimeligt begrundet, kan der pålægges tandlægen en bod.

Alle afgørelser om foranstaltninger over for ydere (læger og tandlæger) sættes først i værk efter, at den pågældende yder har haft mulighed for at fremføre sine synspunkter og begrundelser for sit behandlingsmønster.

Hvis der er behov for yderligere foranstaltninger for at holde ydelsesforbruget og dermed realvæksten i sygesikringsoverenskomsterne nede, skal der efter den gældende ordning gennemføres en aftale mellem parterne.

Indenrigsministeriet hænstillede vedrørende speciallægeoverenskomsterne i udmeldingen til Sygesikringens Forhandlingsudvalg af 17. januar 1985, at parterne overvejede, om der ved en ændring i de eksisterende kontrolbestemmelser kan sikres en bedre styring af realvæksten på speciallægeområdet.

Spørgsmål 21:

Ad svar på spørgsmål 5.

Der ønskes en oversigt over, i hvor mange tilfælde i 1983 og 1984 landssamarbejdsudvalget har uddelt advarsler eller misbilligelser til speciallæger, samt i hvor mange tilfælde det er blevet pålagt en speciallæge at tilbagebetale beløb til amtssamarbejdet. Det ønskes endvidere oplyst, hvor store beløb der har været tale om. Yderligere ønskes oplyst, i hvor mange tilfælde der er blevet pålagt en speciallæge bod og med hvor store beløb.

De samme oplysninger bedes givet for alment praktiserende læger samt tandlæger.

Svar:

Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet vedlagte udtalelse af 29. marts 1985 fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg.